

Descatalogada durant anys, l'única novel·la escrita a Espanya que testimonia l'experiència dels deportats als camps nazis, torna a tenir visibilitat pública — però aquest fet és el resultat d'un esforç coordinat i sistemàtic. *K. L. Reich* de Joaquim Amat-Piniella encapçala la revista d'aquesta tardor per sumar-nos a la convicció que els seus pensaments sobre els límits de la condició humana han de ser transmesos a les noves generacions i també han de trobar l'entrada a d'altres cultures. Us oferim, a més a més, les lectures d'Antoni Clapés i de Pau Miró fetes pels seus traductors, així com l'atenta revisió de l'actualitat de *Tirant lo blanc* amb motiu de la seva publicació a Polònia. I finalment, els reptes que plantegen les obres d'Artaud ens permeten obrir una perspectiva àmplia sobre què significa, realment, l'ofici de traductor.

Us recomanem...

K. L. Reich (1963)

Per Marta Marín-Dòmine

La novel·la *K. L. Reich* és, avui per avui, l'única obra de la literatura peninsular que recrea l'experiència dels deportats republicans catalans i espanyols en un camp nazi. Malgrat que en el text el nom del camp no és mai esmentat, tant les descripcions com els esdeveniments que s'hi narren tenen com a referent el camp de concentració de Mauthausen, on Joaquim Amat-Piniella va ser deportat el 27 de gener de 1941.

[\[llegiu més\]](#)

Presentació de Vicent Andrés Estellés

Per Vicent Salvador

Vicent Andrés Estellés (Burjassot, País Valencià, 1924-1993) és sens dubte el poeta més rellevant de la literatura catalana contemporània al País Valencià. Periodista de professió i escriptor en diversos gèneres (prosa memorialística i, d'una manera esporàdica, teatre i narrativa), la poesia és el seu reialme creatiu, per quantitat i per transcendència literària, tot i que la recent reedició de tres llibres de memòries aplegats com a volum (*Animal de records*, 2013) ha fet reviscolar l'interès per la seva producció en prosa.

[\[llegiu més\]](#)

L'arquitectura de la llum (2012)

Per Denise Desautels

Sembla una crida. Que no es pot sentir. «La casa de la llum» existeix —fins i tot és el títol de la primera part d'aquest recull, bell i punyent—, i «com més t'hi atances més sembla allunyar-se». Caldrà primer que vagis cap a ella, veure com es lleva el dia i sentir al teu voltant com es mouen tot «d'absents presències». Cal que t'hi lliguis, que la retinguis. Perquè la llum no es lliura fàcilment tot i que la del poema, dius tu, «oculta la tenebra».

[\[llegiu més\]](#)

Pau Miró

Per Enrico Ianiello

La meua primera trobada amb Pau Miró (1974) va tenir lloc al Cafè Zurich, a la plaça de Catalunya: un bar històric i preciós a la plaça més representativa de la ciutat; l'autor volia impressionar-me! Amb motiu del seu primer viatge a Nàpols, si no recordo malament, ens vam citar al Caffè Gambirinus, a la plaça Plebiscito, un altre bar històric que dóna a una plaça humana en moviment constant. Aquesta vegada era jo que volia fer-me el fatxenda.

[\[llegiu més\]](#)

PESCAT AMB PALANGRE

K. L. Reich 1946: novel·la canònica

Per David Serrano
Blanquer

Fa dos decennis, la novel·la sobre els camps nazis *K. L. Reich* estava descatalogada i la resta d'obres d'Amat calia anar-les a trobar a llibreries de vell. Un trist context d'oblit, si n'exceptuem el paper de Montserrat Roig, que converteix Amat en el seu còmplice imprescindible per a la magna obra *Els catalans als camps nazis* (1977). Jordi Castellanos em va demanar el 1995 que hi dediqués la tesi doctoral, i el llegat d'Amat va aparèixer en una maleta guardada a les golfes del fill. Alguns dels fills dels lluitadors republicans, com els d'Agustí Centelles i altres —per sort, a diferència de molts altres—, metàfora de silenci, oblit i manca de dignitat per la memòria d'uns pares que ho havien donat tot per la llibertat.

[\[llegiu més\]](#)

[\[Més articles\]](#)